

UITSpraak 17 - 127

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden
inzake
het beroep van [naam], appellante
tegen
de Examencommissie LUC, verweerder

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 12 april 2017 heeft verweerder geconcludeerd dat appellante plagiaat heeft gepleegd bij het essay voor de onderwijseenheid Applied Developmental Psychopathology en daarom aan het essay een F toegekend.

Bij brief van 17 mei 2017, ontvangen op 22 mei 2017, heeft appellante tegen dit besluit administratief beroep ingesteld. Door appellante wordt – kort weergegeven – aangevoerd dat zij ten onrechte is beschuldigd van plagiaat.

Verweerder heeft op 14 juni 2017 onderzocht of een minnelijke schikking mogelijk was. Er is geen minnelijke schikking bereikt.

Op 21 juni 2017 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op 19 juli 2017 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellante is, met bericht van verhindering, niet ter zitting verschenen. Namens verweerder zijn [namen], verschenen.

2. De overwegingen ten aanzien van de ontvankelijkheid

Met de op 22 mei 2017 door het College ontvangen brief heeft appellante tijdig beroep ingesteld tegen het besluit van 12 april 2017. Het beroepschrift voldoet ook overigens aan de daaraan ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (“WHW”) gestelde eisen, zodat het administratief beroep ontvankelijk is.

Uitspraak
17-127
Blad 2/5

3. Relevante regelgeving

In de Regels en Richtlijnen van de examencommissie van de opleiding Liberal Arts & Sciences: Global Challenges (“R&R”) is, voor zover relevant, het volgende vermeld:

6.6.5 The disciplinary measures that may be imposed by the Board of Examiners are:

- a. declaring an assignment, paper, thesis or research assignment to be invalid;
- b. for a maximum period of one year, refusing to accept from the student concerned any assignment, paper, thesis or research project of the kind regarding which plagiarism was detected, including assignments etc. from another faculty or higher education institution that are completed with a pass result, and excluding the student concerned from participation in preparing or conducting such assignments, papers, theses or research projects;
- c. and/or excluding the student from participation in one or more examinations for a maximum period of one year, and/or excluding the student from participation in examinations and the final examination of one or more degree programmes provided by the Faculty for a maximum period of one year. Examinations of another faculty or higher education institution that are passed during the exclusion period cannot be included in the final examination of the degree programme in any way whatsoever.
- d. In the case of serious fraud, the Executive Board may, at the proposal of the Board of Examiners, definitively terminate the student’s enrolment in the degree programme.

4. De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Uitgangspunt van het College, alsmede de universiteit, is dat fraude in welke vorm of omvang ook, binnen een academische omgeving niet getolereerd wordt. Plagiaat is een vorm van fraude. Een student is zelf verantwoordelijk voor zijn werk en in dat verband mag worden verlangd dat de student ook altijd controleert of er geen sprake is van plagiaat en of alle bronnen op de gebruikelijke wijze zijn vermeld.

Ter zitting heeft verweerder toegelicht wat in het essay van appellante is aangemerkt als plagiaat. Zo heeft appellante op pagina 4 van haar essay verzuimd aanhalingstekens te plaatsen rondom het citaat in de zin: *“In other words,*

**Uitspraak
17-127**

Blad 3/5

maturity of judgement interacts with the contexts in which particular decisions are made". Tevens heeft zij hierbij geen verwijzing naar de bron vermeld. Verder heeft verweerder ter zitting verwezen naar de zin op pagina 5 van haar essay: *"Moreover, in contrast to neuroscientific and psychological research on offending behaviour, "maturity" has not featured as an explicit concept in criminological research"*. In haar essay heeft appellante hier verzuimd aanhalingstekens te plaatsen, geen bron vermeld en tevens niet het paginanummer opgenomen waar het citaat teruggevonden kan worden. Ter zitting heeft verweerder toegelicht dat studenten verplicht zijn om ook het paginanummer van de bron te vermelden. Indien de student alleen dit verzuimt, dan wordt dit niet als fraude bestempeld. In dat geval wordt de hoogte van de beoordeling van het essay naar beneden bijgesteld.

Ter zitting heeft verweerder toegelicht dat de examinerator de bevoegdheid heeft om een afweging te maken of er in een concreet geval inderdaad sprake is van plagiaat of van een slordigheid die in het kader van het normale leerproces in het cijfer verrekend kan worden. In dit geval achtte de examinerator plagiaat aanwezig. Hierop heeft de examinerator de student ingelicht dat verweerder op de hoogte gebracht zou worden van deze zaak. Verweerder heeft vervolgens het bestreden besluit genomen.

Het opleggen van een maatregel in de zin van artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW dient te worden aangemerkt als een strafmaatregel, die op evenredigheid dient te worden getoetst. Aan zodanige maatregel dienen expliciet feiten, omstandigheden en verklaringen ten grondslag te worden gelegd die de maatregel kunnen dragen

Het College deelt het ter zitting uitgebreid toegelichte standpunt van verweerder dat en waarom in dit geval sprake is van plagiaat. Niet alleen heeft appellante op meerdere plaatsen verzuimd alle door haar van andere auteurs overgenomen tekst tussen aanhalingstekens te plaatsen en daarmee de indruk gewekt dat het haar tekst was. Ook heeft zij in het essay passages van andere auteurs overgenomen zonder enige bronvermelding, terwijl het 'unieke tekst' betrof.

Voor zover appellante in haar beroepschrift stelt dat, zou hiervan sprake zijn, het plagiaat haar niet valt te verwijten omdat het niet met opzet is gepleegd, verwijst het College erop dat volgens vaste rechtspraak van het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs de intenties van de betrokken student niet van belang zijn bij de beoordeling of sprake is van plagiaat (CBHO van 7 januari 2015, zaaknummer 2014/217). Evenmin is daarvoor bewijs van opzet vereist (CBHO van 14 september 2016, zaaknummer 2016/099/CBE).

Uitspraak
17-127
Blad 4/5

Vervolgens dient te worden beoordeeld of de opgelegde sanctie evenredig is aan de geconstateerde fraude.

Ter zitting heeft verweerder toegelicht dat studenten aan het begin van hun eerste studiejaar contact hebben met alle commissies, waaronder de examencommissie. Ze ontvangen dan een kopie van de OER en de R&R en krijgen training in het vermijden van plagiaat. In veel onderwijseenheden wordt uitdrukkelijk gewaarschuwd voor de gevolgen van plagiaat en hoe dit vermeden kan worden. Het College volgt het standpunt van verweerder dat appellante als tweedejaars studente de regels over plagiaat behoorde te kennen en ernaar had moeten handelen. Het College constateert verder dat verweerder rekening heeft gehouden met de omstandigheid dat het de eerste maal is dat bij appellante plagiaat is geconstateerd. Verweerder heeft de minst zware van de in de R&R genoemde sancties aan appellante opgelegd, waarbij de opgelegde sanctie als zodanig niet reeds tot gevolg had dat zij de onderwijseenheid Applied Developmental Psychopathology niet meer met goed gevolg zou kunnen afronden.

Gelet op het bovenstaande is het College van oordeel dat de opgelegde maatregel niet onevenredig is aan het door appellante gepleegde plagiaat. Van strijd met het recht is dan ook geen sprake. Nu ook overigens niet is gebleken van andere feiten of omstandigheden die tot een andersluidend oordeel zouden moeten leiden, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Uitspraak
17-127

Blad 5/5

5. De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep **ONGEGROND**.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon (voorzitter), dr. J.J.G.B. de Frankrijker, dr. K. Beerden, M. Heezen en mr. G. Boogaard (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. M.S.C.M. Stoop - van de Loo.

mr. O. van Loon,
voorzitter

mr. M.S.C.M. Stoop – van de Loo,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: